

Sığınma Raporu 2026

Yönetici Özeti

Sığınma Raporu 2026

Avrupa Birliğinde Sığınma Durumuna İlişkin
Yıllık Rapor

YÖNETİCİ ÖZETİ

Haziran 2026

© Avrupa Birliği Sığınma Ajansı (EUAA), 2026

Avrupa Birliği Sığınma Ajansı (EUAA) veya EUAA adına hareket eden kişiler bu yayında yer alan bilgilerin kullanılmasından sorumlu değildir.

Kapak fotođrafı: Getty Images/[Stefano Guidi](#)

Lüksemburg: Avrupa Birliği Resmî Yayın Ofisi, 2026

PDF BZ-01-26-013-TR-N ISBN 978-92-9418-465-8 2600-3155 doi: 10.2847/5218030

Bu belge kaynak belirtilmek kaydıyla çoğaltılabilir. Fotoğrafların veya EUAA telif hakkı kapsamında olmayan diğer materyallerin kullanımı veya çoğaltılması için doğrudan telif hakkı sahiplerinden izin alınmalıdır.

Note: *This translation has not been verified by the EUAA.*

Önsöz

İki yıl üst üste, AB+ ülkelerinde uluslararası koruma başvurularının sayısı toplam 0,8 milyona geriledi. Bu durum, Suriye gibi önemli menşe ülkelerdeki siyasi gelişmelerin yanı sıra, Avrupa'ya uzanan göç rotalarındaki hareketliliği azaltan Avrupa'nın ortak ülkelerle yürüttüğü işbirliği gibi bir dizi faktörün bir sonucu olarak ortaya çıktı. Buna paralel olarak, AB+ ülkeleri Ukrayna'dan gelen yaklaşık 4,5 milyon yerinden edilmiş kişiye geçici koruma sağlamaya devam ederken, bu yükün en büyük kısmını bazı ülkeler üstlendi; öte yandan, geçici korumanın Mart 2027'de nihai olarak sona ermesini kolaylaştıracak uzun vadeli çözümler için girişimler sürdürüldü.

Göç ve Sığınma Pakti'nin Haziran 2026 itibarıyla yürürlüğe girmesine yönelik hazırlıklar 2025 yılında tüm AB+ ülkeleri için ortak bir hedef oldu. Ulusal uygulama planları ve ulusal stratejiler, yakında Avrupa'nın yenilenen sığınma sistemini harekete geçirecek reformlar için bir pusula görevi gördü.

Ancak ülkeler bu süreçte yalnız değildi. Avrupa Komisyonu, AB Ajansları ile birlikte rehberlik ve destek sağladı. Ajansımız, çeşitli çıktılar sağlayan özel Pakt Programı aracılığıyla bu çabalara destek verdi. AB Sığınma Ajansı (EUAA), sahada ülkelere operasyonel destek sağladı, akredite EUAA Akademisi aracılığıyla da dahil olmak üzere sığınma uzmanlarını eğitti, uygulayıcıların uyumlu süreçleri uygulamasına yardımcı olacak teknik materyaller hazırladı ve politikalara yön verecek durum analizleri hazırladı.

Nitekim, örneğin Suriye'deki değişen durum karşısında, EUAA, AB+ ülkelerinin Suriyeli başvuru sahiplerine yönelik politika ve uygulamaları hakkında hızla bilgi toplarken, COI araştırmaları da ülkedeki gelişmeler hakkında yüksek kaliteli bilgiler sağladı. EUAA, AB+ ülkelerinde güvenli ülke kavramlarının uygulanmasına ilişkin genel bir bakış sunarak, AB çapında bir güvenli menşe ülkeleri listesinin ve revize edilmiş güvenli üçüncü ülke kavramının kabulüne yönelik yasama sürecine de destek verdi.

Hiç şüphe yok ki Haziran 2026 kesin bir son değil, Ortak Avrupa Sığınma Sistemi'nin (CEAS) farklı bir evrim aşamasına geçiş niteliğindedir. Bu aşama, büyük ölçüde uygulamalı öğrenmeyi gerektirebilir. Bu süreç, yeni kuralların uygulamadan elde edilen geri bildirimlerin, operasyonel ve politika düzeylerinde yapılacak düzenlemelere yön vereceği bir süreç olacaktır. Süreç boyunca Ajansımız, CEAS'ın etkin bir şekilde işleyişi için ülkelere destek vermeye ve uzmanlığını sunmaya devam edecektir.

Nina Gregori
Avrupa Birliği Sığınma Ajansı
İcra Direktörü

İçindekiler

Önsöz.....	4
Giriş.....	6
1. 2025’de Avrupa Birliği’nde sığınmayla ilgili önemli gelişmeler.....	7
2. Uluslararası korumaya erişimin yönetimi	8
3. Sığınma prosedürlerinin daha düzenli ve uyumlu hâle getirilmesine yönelik girişimler	10
4. Uluslararası koruma başvurusu yapanların kabulü	11
5. Uluslararası Koruma Başvurusu Yapma Sorumluluğu.....	11
6. Yeniden yerleştirme ve insani kabul için uyumlaştırılmış yaklaşım	13
7. Dâhil etme ve entegrasyon için uluslararası korumadan yararlananların hakları	13
Kutu 1. Ukrayna’dan gelen yerinden edilmiş kişiler için geçici koruma.....	15
8. Özel ihtiyaçları olan çocuklar ve başvuru sahipleri için yasal güvenceler.....	16
Sonuç	18

Giriş

Sığınma Raporu 2026 Yönetici Özeti: Avrupa Birliği'nde Sığınma Durumuna İlişkin Yıllık Rapor, ana raporda ayrıntılı olarak sunulan uluslararası koruma alanındaki başlıca gelişmeleri özetlemektedir. Özet; tüm AB dilleri ile Arnavutça, Arapça, Makedonca, Rusça, Sırpça, Türkçe ve Ukraynaca dâhil olmak üzere **31 dilde** mevcuttur.

Ana raporda sunulan bilgilere, çeşitli kullanıcı dostu ek kaynaklardan da ulaşılabilir:

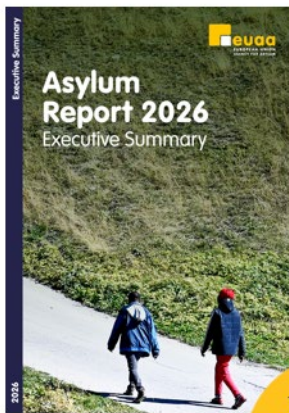

- **Ulusal Sığınma Gelişmeleri Veri Tabanı**; raporda açıklanan yasal gelişmeleri, kurumsal gelişmeleri ve politika gelişmelerini kapsamaktadır. Güncellemeler ülkeye, konuya, yıla ve gelişme türüne göre aranabilmektedir. Ayrıca bilgiler özetlenerek ülke ve tematik bölge bazında tablo hâlinde bir PDF belgesinde sunulmuştur.
- Rapor, **EUAA İçtihat Hukuku Veri Tabanı**'nı esas alarak hukuki gelişmelerden bir seçki sunmaktadır. Metin içindeki bağlantılar, okuyucuları veri tabanındaki belirli vakalara götürecektir.
- *Sığınma Raporu*'nun hazırlanmasında kullanılan kaynaklar, raporun sonundaki referanslar listesinde yer almaktadır. Ayrıca Avrupa'da Uluslararası Koruma Veri Tabanı'nda (DIP), **Kaynaklar** altında, arama ve dışa aktarma işlevleriyle de mevcuttur.

EUAA faaliyetleri ve Üye Devletlere verilen destekle ilgili güncellemeler için lütfen infografikleri inceleyiniz: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/section-10-euaa-support-2025>

Ülkelere göre başlıca gelişmeler için lütfen ülke genel görünümüne bakınız: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/country-overviews>

Additional resources to the Asylum Report 2026

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

Click on **Database**
on **International**
Protection in
Europe to consult
sources on asylum

1. 2025’de Avrupa Birliği’nde sığınmayla ilgili önemli gelişmeler

2025 yılında Avrupa, uluslararası koruma başvurularında gözle görülür bir düşüş yaşanırken, bir geçiş yılına, yeniden yapılanma dönemine ve Avrupa sığınma ve göç sisteminin modernizasyonu için strateji geliştirme ve yatırım yapma sürecine tanık oldu. Göç ve Sığınma Pakti’nin uygulanması, Avrupa’daki politika belirleme sürecinin en ön saflarında yer aldı ve mümkün olan en kısa sürede somut sonuçlar elde edilmeye çalışıldı. Sığınma prosedürlerinde verimliliği artırmaya, dış sınırlardaki baskıyı hafifletmeye ve geri dönüşlerin etkinliğini artırmaya odaklanan girişimler. Ulusal uygulama planları, Pakti somut bir uygulamaya dönüştürmek için bir kılavuz görevi görürken, Avrupa Komisyonu uzmanlık ve mali kaynaklar sağladı; ilgili AB kurumları ise AB üye devletlerinin ulusal sığınma ve kabul sistemlerini Haziran 2026’ya kadar hazır hale getirmelerini sağlamak için destek verdi.

Sığınma Usulleri Tüzüğü’nün (APR) bazı unsurlarını erken bir aşamada uygulamaya koymak amacıyla, Avrupa Komisyonu Nisan ve Mayıs 2025’te “güvenli ülke” kavramlarına ilişkin iki öneri sundu; bu öneriler arasında bir AB güvenli menşe ülkeleri listesi ve “güvenli üçüncü ülke” kavramının uygulanmasını kolaylaştıracak yeni kurallar yer alıyor. İlk öneri, AB genelinde tanınma oranı %20 veya daha düşük olan ülkelerin vatandaşlarının uluslararası koruma başvurularının hızlandırılmış veya sınır prosedürü kapsamında işleme alınabilmesini öngören APR hükümlerini öne çekmeyi amaçlıyordu. Teklifte ayrıca, istisnalar olmak kaydıyla güvenli menşe ülkeleri ve güvenli üçüncü ülkelerin belirlenebileceği belirtildi.

İkinci öneri, güvenli üçüncü ülke kavramının uygulanması ile ilgiliydi. Bu girişim, başvuru sahipleri için yasal güvenceleri korurken, sığınma prosedürlerini hızlandırmayı ve sığınma sistemleri üzerindeki baskıyı azaltmayı amaçlıyordu. Önerilen değişikliklerle, başvuru sahibinin güvenli üçüncü ülkeyle bir bağlantısı olması zorunlu hale getirilmedi; güvenli üçüncü bir ülkeden geçiş yapılması, başvuru sahibi ile o ülke arasında yeterli bir bağlantı olarak kabul edildi. Ayrıca, bu amaçla üçüncü ülkeyle bir anlaşma veya özel bir düzenleme olması durumunda, güvenli ülkeyle herhangi bir bağlantı bulunmasa veya bu ülkeden geçiş yapılmasa bile bu kavramın uygulanabilmesi imkânı da eklendi.

Şubat 2026’da Avrupa Parlamentosu yeni kurallara onay verdi; Konsey ise “güvenli üçüncü ülke” kavramını resmi olarak revize ederek, Bangladeş, Kolombiya, Mısır, Hindistan, Kosova,¹ Fas ve Tunus’u içeren ilk AB çapında güvenli menşe ülkeleri listesini kabul etti.

Paktın yasal çerçevesini tamamlamak amacıyla, Avrupa Komisyonu Mart 2025’te yeni bir “Ortak Avrupa Geri Dönüş Sistemi” aracılığıyla Avrupa geri dönüş politikasını modernize etmeyi önerdi. **Tüzük**, üye devletlerde geri dönüş kararlarının verilmesi için ortak prosedürler ve tek bir Avrupa Geri Dönüş Emri öngörerek, bu sayede tekdüzelik, şeffaflık ve koordinasyonu teşvik edecektir.

Kasım 2025’te Avrupa Komisyonu, aşağıdakileri içeren ilk Yıllık Göç Yönetimi Döngüsü’nü başlattı:

¹ Bu adlandırma, statüye ilişkin pozisyonlara hâle getirmeksizin ve 1244/1999 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ve Kosova’nın bağımsızlık bildirgesi hakkında Uluslararası Adalet Divanı görüşüne uygun olarak yapıldı.

- AB'deki sığınma ve göç durumuna ilişkin genel bir tablo sunan Avrupa Yıllık Sığınma ve Göç Raporu (EAAMR);
- Üye Devletlerin göç baskısı düzeyini belirleyen Avrupa Komisyonu kararları ve
- Avrupa Komisyonu'nun, zor durumda olan üye devletlerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere bir Dayanışma Fonu kurulmasına yönelik önerisi.

Temmuz 2024-Haziran 2025 dönemini kapsayan EAAMR raporuna göre, AB'deki göç durumu iyileşti; ancak düzensiz göçten kaynaklanan baskıların devam etmesi, AB içindeki izinsiz hareketlilik ve Rusya ile Belarus'un göçü bir araç olarak kullanması gibi sorunlar hâlâ devam ediyor.

Raporda sunulan durum analizine dayanarak, Avrupa Komisyonu Kıbrıs, Yunanistan, İtalya ve İspanya'nın "göç baskısı altında" olduğunu ve Pakt'ın Haziran 2026'da yürürlüğe girmesiyle AB Dayanışma Fonu'ndan yararlanmaya hak kazandığını tespit etti. Belçika, Bulgaristan, Hırvatistan, Almanya, Estonya, Finlandiya, Fransa, İrlanda, Letonya, Litvanya, Hollanda ve Polonya'dan oluşan bir başka ülke grubu ise "göç baskısı riski altında" olarak tanımlandı. Son olarak, Avusturya, Bulgaristan, Hırvatistan, Çekya, Estonya ve Polonya, son 5 yılda biriken baskı nedeniyle "önemli bir göç sorunu ile karşı karşıya olan ülkeler" olarak belirlendi. Yıllık Dayanışma Fonu'nun kurulmasına ilişkin Konsey Uygulama Kararı, 2026 yılı için ihtiyaçları 21.000 kişinin başka bir yere yerleştirilmesi veya toplam 420 milyon avroluk mali katkı olarak belirledi ve uygulamanın 12 Haziran 2026'dan itibaren başlaması öngörülüyor.

AB'nin önümüzdeki yıllarda sığınma ve göç konusundaki siyasi hedeflerini belirlemek için, Ocak 2026'da Avrupa Komisyonu bir Avrupa Sığınma ve Göç Yönetimi Stratejisi sundu. Bu strateji, yasadışı göçü önlemek, savaş ve zulümden kaçan insanları korumak ve yetenekli kişileri AB'ye çekmek gibi üç ana hedefe ulaşmak için bir yol gösterici görevi görüyor.

Göç ve sığınma politikasının dış boyutuna gelince, AB çeşitli paydaşlarla koordinasyon içinde hareket ederek göç yönetimine yönelik "tüm güzergâhı kapsayan" bir yaklaşımı sürdürmeye devam etti. Bu girişimler arasında göçün temel nedenlerinin ele alma; ortak ülkelerin sınır yönetimi ve kaçakçılık ağlarıyla mücadele alanlarındaki kapasitelerinin artırılmasına yardımcı olma; dünyanın çeşitli bölgelerindeki yerinden edilmiş kişilere yönelik koruma çözümlerine katkıda bulunma ve düzensiz göçe alternatif olarak Avrupa'ya güvenli ve yasal yolları sunma yer alıyordu. Olumlu teşviklere dayalı işbirliğinin yanı sıra, AB, mevcut düzenlemelerin göç ve güvenlik açısından ciddi sorunlara yol açacak şekilde kullanıldığı istisnai durumlarda, yardımların geri çekilmesi olasılığını da düzenlemelere dahil etti. Bu amaçla, vize askıya alma mekanizmasında değişiklikler öngören yeni bir yönetmelik yürürlüğe girdi.

2. Uluslararası korumaya erişimin yönetimi

2025 yılında, AB+ ülkelerinde yapılan sığınma başvurularının sayısı üst üste ikinci yıl düşüş göstererek 822.000'e geriledi (*bkz. Şekil 1*). Bu rakam, 2024 yılına kıyasla beşte bir oranında bir düşüşe işaret ediyordu ve 2021'den bu yana kaydedilen en düşük toplamdı. Almanya, 2024 yılına kıyasla çok daha düşük bir seviyede olsa da (neredeyse üçte bir oranında azalma), en çok başvuru alan ülke olmaya devam etti (163.000 başvuru); onu Fransa (152.000), İspanya (143.000) ve İtalya (134.000) izledi.

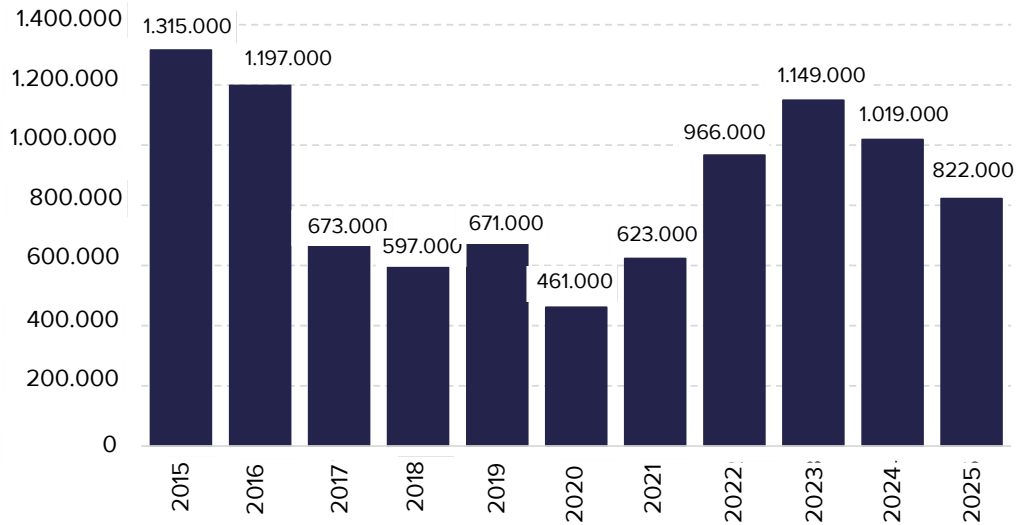
Nüfus büyüklüğü dikkate alındığında, AB+ ülkelerinde ortalama olarak her 1 milyon kişi başına yaklaşık 1.800 sığınma başvurusu yapıldı. Yunanistan ve Kıbrıs, 1 milyon kişi başına en fazla sığınma başvurusu alan ülkeler oldu (sırasıyla 5.900 ve 4.500). Onları İspanya, Belçika ve İsviçre (her biri yaklaşık 2.900) izledi.

2025'teki başvurular sınırlı sayıda ulus arasında yoğunlaştı. En büyük beş grup, Afganistan vatandaşları (tüm başvuruların %14'ü), Venezuela vatandaşları (%11), Suriye vatandaşları (%5), Bangladeş vatandaşları (%4) ve Türkiye vatandaşları (%4) idi.

Tekrarlanan başvuru sayısı 2024 yılına göre %39 artarak rekor seviyeye ulaştı. 2025'teki tüm sığınma başvurularının %15'ini temsil ettiler ve bu rekordaki en yüksek paydı. Bu durum, 2024 yılının Ekim ayında [Avrupa Adalet Divanı'nın \(CJEU\)](#) verdiği, Afgan kadınların zulüm görme riski altında olmaları için cinsiyet ve uyruklarının yeterli olduğu yönündeki karara bağlanabilir; bu karar, Afganlar tarafından yapılan tekrar başvurularında ani bir artışa yol açtı.

2025 yılında, kabul oranları düşük olan ülkelerin vatandaşları, sığınma başvurularının giderek artan bir payını oluşturdu; bu pay, toplam başvuru sayısının yarısından fazlasını oluşturdu. Pakt kuralları uyarınca, Haziran 2026 itibarıyla, APR'nin 43. maddesinin 1. fıkrasında tanımlanan belirli koşullarda, tanıma oranları düşük olan (yüzde 20'nin altında kalan) ülkelerin vatandaşları zorunlu sınır prosedürüne tabi tutulacak.

Şekil 1. AB+ ülkelerindeki sığınma başvurularının sayısı, 2015-2025

Kaynak: 3 Şubat 2026 itibarıyla EUAA EPS verileri.

Yıl boyunca AB+ ülkeleri, yeni Eurodac sisteminin işleyişi için gerekli teknik, operasyonel ve idari kaynakların sağlanması da dahil olmak üzere, sınırlardaki bilgi teknolojisi kapasitesini modernize etmek amacıyla Avrupa Komisyonu ve AB kurumlarıyla işbirliği yaptı. Tarama, sığınma sınır prosedürü ve geri dönüş sınır prosedürünün sorunsuz ve uyumlu bir şekilde işleyişine hazırlık amacıyla, ulusal makamlar gerekli tesislerin inşası, yeterli kapasitenin sağlanması, kılavuzlar ve pratik araçların geliştirilmesi ve yeni prosedürleri uygulayacak uzmanlara eğitim verilmesi dahil olmak üzere, mevzuat çalışmalarına ve pratik hazırlıklara devam ettiler.

Dış sınırlarda yaşanan karmaşık göç baskıları ve güvenlik sorunlarına yanıt verirken, AB+ ülkeleri sınır yönetimine odaklanmaya devam etti ve daha sıkı koruma rejimlerini sürdürdü; bu durum, zaman zaman korumaya muhtaç olabilecek kişilerin ülke topraklarına ve iltica

prosedürüne etkin erişimini tehlikeye attı. Bu tür uygulamalar, uluslararası kuruluşlar ve sivil toplum örgütlerinin yanı sıra yargı kurumları tarafından da sıklıkla mercek altına alındı; söz konusu kurumlar, bildirilen kötü muamele vakalarını, iddia edilen geri itme ve derhal geri gönderme uygulamalarını ve arama kurtarma faaliyetleri yürüten sivil toplum kuruluşlarına karşı ulusal makamlar tarafından alınan tedbirleri ele aldı.

3. Sığınma prosedürlerinin daha düzenli ve uyumlu hâle getirilmesine yönelik girişimler

Sığınma prosedürleri alanında, AB+ ülkeleri tarafından yürütülen faaliyetler üç ana alana odaklandı: karar bekleyen davaların sayısını azaltma, yeni kuralların fiili olarak uygulanmasını sağlamak için gerekli kaynakları tahsis etme ve personeli yeni hükümler konusunda eğitime. Buna ek olarak, Avrupa Komisyonu (Teknik Destek Aracı (TSI) gibi) mali destek sağladı, EUAA teknik destek verdi ve AB+ ülkeleri uzmanlık paylaşımı amacıyla ikili işbirliği yaptı.

Sözleşme gereği, çeşitli senaryolara yönelik ulusal acil durum planları hazırlamak için de önemli kaynak ayırdılar; bu planlar, belirli müdahale tedbirlerinin devreye alınması ve sonlandırılmasına ilişkin göstergeler ve eşik değerleri içeriyordu.

Kapasite geliştirme faaliyetleri, her ülkenin sığınma ve kabul alanındaki kendine özgü durumuna göre uyarlandı. Bazı ülkeler, beceri geliştirmeye yönelik kurumsal değişikliklere, personel alımına ve eğitim faaliyetlerine odaklanmaya devam etti. Birçok sığınma makamı, karar alma süreçlerinin verimliliğini artırmak amacıyla iç prosedürlerini gözden geçirmeye veya ince ayarlamaya devam etti ve şablonları ile karar taslaklarını güncelledi. Yüksek kaliteli ve hızlı karar vermeyi desteklemek için AB+ ülkeleri, menşe ülkelerdeki değişikliklere dayalı olarak belirli ülke politikalarını güncelledi. Bununla birlikte, bazı menşe ülkelerdeki istikrarsız durum dosya işlemlerini etkiledi ve sığınma makamları zaman zaman belirli menşe ülkelerden gelen vatandaşların dosyalarının işlenmesini askıya aldı.

2025 yılında AB+ ülkeleri yaklaşık 874.000 ilk derece kararı verdi ve bu rakam 2017'den bu yana en yüksek rakam. Bu artışın temel nedeni, özellikle tanıma oranı düşük (yüzde 20 veya daha az) ülkelerin vatandaşlarına yönelik ret kararlarının sayısındaki keskin yükselişti. En fazla karar Almanya'da verildi; bunu Fransa ve İspanya izledi. Birinci derece mahkemelerde bekleyen dava sayısı, 2024'teki 986.000'den 2025'te 863.000'e düştü (yaklaşık %13'lük bir azalma). Bazı AB+ ülkeleri ilk derece karar verme sürecini hızlandırmış olsa da, bekleyen dava sayısındaki azalma, esasen yapılan başvuru sayısındaki düşüşten kaynaklanıyordu. Birinci derece mahkemelerde bekleyen dava sayısındaki düşüşe rağmen, temyiz davalarının genel olarak artması, tüm yargı aşamalarında dava yükünün sabit ve yüksek seviyede kaldığını gösterdi.

Avrupa Komisyonu, Pakt kurallarının yürürlüğe girmesine hazırlık amacıyla yargı organlarıyla işbirliğinin önemini vurgulayıp bu organları güçlendirirken, bir dizi AB+ ülkesi ikinci derece veya daha üst mahkemelerin kapasitesini artırmaya yönelik yatırımlarda bulundu.

4. Uluslararası koruma başvurusu yapanların kabulü

AB+ ülkeleri, 12 Haziran 2026 tarihine kadar 2024 tarihli Kabul Koşulları Direktifi'ni (RCD) ulusal mevzuata aktarmak için çalışırken, aynı zamanda Sığınma ve Göç Yönetimi Tüzüğü (AMMR) ve APR gibi kabul sürecini etkileyen diğer düzenlemelere uyum sağladılar. AB+ ülkeleri, ulusal uygulama planları doğrultusunda, kabul koşullarını düzenlediler ve sınır prosedürüne tabi başvuru sahipleri de dahil olmak üzere kabul kapasitesindeki eksiklikleri giderdiler. Buna bağlı olarak, birçok ülke sınır işlemlerinden geçen başvuru sahipleri için tarama merkezleri ve konaklama tesisleri kurmak zorunda kaldı. Operasyonel ihtiyaçlar, vaka yönetimi ve bilgi teknolojisi sistemlerinde de değişikliklere yol açtı. Yıllık Göç Yönetimi Döngüsü'nün ilk uygulaması, AB+ ülkelerindeki kabul sistemlerine ilişkin daha kaliteli verilerin elde edilmesine katkıda bulundu.

Sığınma başvurularındaki azalma, birçok ülkede kabul sistemleri üzerindeki yükün hafiflemesine yol açtı; bu ülkeler de kabul kapasitelerini azaltmaya başladı. Buna karşılık, kabul sistemlerinin baskı altında kaldığı bazı ülkeler, kapasitelerini korudu ya da artırdı. Kabul kapasitesiyle ilgili bu emsal niteliğindeki davada, AB Adalet Divanı, bir üye devletin, sığınmacıların temel ihtiyaçlarını karşılamakla ilgili AB hukuku kapsamındaki yükümlülüklerinden kaçınmak için öngörülemez ve kaçınılmaz bir başvuru akışını gerekçe gösteremeyeceğine hükmetti ve olası başvuru akışlarını karşılayabilmek için yedek kapasiteye duyulan ihtiyacı vurguladı.

AB+ ülkeleri, uzun süredir ikincil göç hareketlerinin etkisiyle karşı karşıya bulunuyor. Bunlardan birçoğu, bu durumu ele almak için yeni girişimler başlattı ya da mevcut girişimleri sürdürdü; örneğin, RCD (2024) Madde 21 ve AMMR Madde 18'e uygun olarak kabul koşullarında değişiklikler yaparak. Bu hükümler, sorumlu üye devlete nakil kararı bildirilen başvuru sahiplerinin artık kabul koşullarından yararlanma hakkına sahip olmadıklarını, ancak AB hukukuna uygun bir yaşam standardı hakkını koruduklarını öngörüyor.

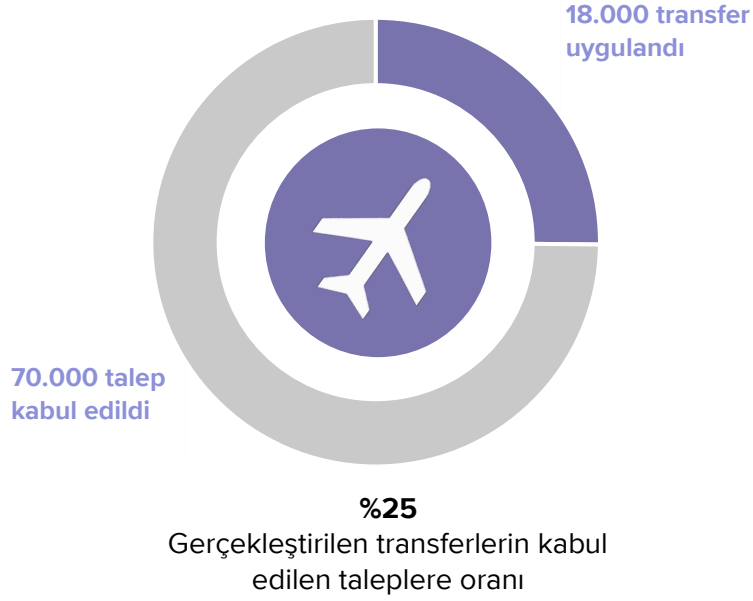
5. Uluslararası Koruma Başvurusu Yapma Sorumluluğu

2025 yılında AB+ ülkeleri genelinde toplam 18.000 Dublin transferi gerçekleştirildi; bu rakam 2024 yılına benzer bir seviyede (*bkz. Şekil 2*). Bu rakam 2019'dan bu yana kaydedilen en yüksek ikinci seviyeydi, ancak salgın öncesi seviyelerin çok altında kaldı. Dublin transferlerinin uygulanması, bazı AB+ ülkelerindeki alım sistemleri üzerindeki baskıdan büyük ölçüde etkilenmeye devam etti. Ulusal mahkemeler nakilleri çoğunlukla onaylasa da, ulusal makamların kararlarının bozulmasının başlıca nedenlerinden biri, sorumlu ülkede maddi kabul koşullarına erişim konusunda ciddi sorunlara dair güncel kanıtların bulunmasıydı.

Şekil 2. Toplam kabul edilen Dublin talepleri üzerinden gerçekleştirilen transferlerin sayısı, 2025

Kaynak: 3 Şubat 2026 itibarıyla EUAA EPS verileri.

AB+ ülkeleri, Dublin III Tüzüğü'nün uygulanmasından yeni Eurodac Tüzüğü ve AMMR'ye geçiş sürecine odaklandı. Yıl boyunca birçok hukuki ve uygulamaya ilişkin belirsizlik giderilmiş olsa da, 19 Aralık 2025 tarihinde 2026 Yıllık Dayanışma Havuzunun kurulmasına ilişkin Uygulama Kararı resmen kabul edilene kadar bazı sorular cevapsız kaldı. Bazı ulusal makamlar açıklamaları bekleyip daha sonra daha ayrıntılı bir uygulama planı hazırlamayı tercih ederken, idarelerin çoğu farklı senaryolara dayalı olarak planlama yapmaya başladı.

Dublin birimleri, Anlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra eski ve yeni kuralların aynı anda uygulanmasını mümkün olduğunca önlemek amacıyla, birikmiş iş yüklerini gidermek için yoğun çaba sarf ettiler. Ancak, Dublin'deki birimlerdeki personel eksikliği hâlâ devam eden bir sorun olarak kaldı. Buna ek olarak, hem devam eden iş yükünü yönetmek hem de bununla eşzamanlı olarak eğitimlere katılmak, Dublin'deki birçok personel için zorlayıcıydı. Birçok yetkili, Dublin birimleri dışındaki paydaşların da yeni kuralları kavrayabilmeleri ve örneğin başvuru sahiplerine prosedür hakkında doğru bilgi verebilmeleri için hedef odaklı eğitime ihtiyaç duyduklarını vurguladı.

Geçiş sürecinde AB+ ülkeleri için en büyük zorluklardan biri, yeni formlar, şablonlar ve iş akışlarını içerecek şekilde vaka yönetim sistemlerinin yeniden yapılandırılması da dahil olmak üzere, bilgi teknolojisi sistemlerinin uyarlanmasıydı. Birçok ülkede, Eurodac ve AMMR uygulamasıyla bağlantılı BT projeleri daha geniş bir dijitalleşme programının bir parçasını oluşturuyor.

AB Sığınma Ajansı'nın (EUAA) Erken Uyarı ve Hazırlık Sistemi'nin (EPS) geçici verilerine göre, 2025 yılında Dublin Anlaşması kapsamında gönderilen taleplere yanıt olarak 120.000 karar verildi. Bu rakam, 2024 yılına göre %24'lük bir düşüşe işaret ediyor ve 2021'den bu yana kaydedilen en düşük seviye. Bu düşüş, sığınmacıların ilk varış ülkesinden başka bir ülkeye

geçerek yeni bir başvuru yapmak üzere gerçekleştirdikleri ikincil hareketlerdeki azalmayı gösteriyor ve sığınma başvurularındaki genel düşüş eğilimi ile uyumlu.

6. Yeniden yerleştirme ve insani kabul için uyumlaştırılmış yaklaşım

2025 yılı boyunca, siyasi, operasyonel ve mali kısıtlamalar yeniden yerleştirme ve insani kabul alanındaki gelişmeleri sınırladı. Sığınmacıların yeniden yerleştirilmesini engelleyen faktörler arasında şunlar yer alıyordu:

- Eurodac tüzüğüne uygun süreçleri kullanarak verilerin depolanması ve aktarılması gibi teknik düzeyde Pakt hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili sorular;
- Ortadoğu'da operasyonel düzeyde zorluklara yol açan istikrarsız güvenlik ve siyasi durum ve
- AB+ ülkelerindeki bazı kabul sistemlerinin maruz kaldığı sürekli baskı, bu ülkelerin yeniden yerleştirilen mültecileri kabul etme kapasitesini sınırladı.

Sonuç olarak, 14 ülke tarafından 2024-2025 AB Yeniden Yerleşim ve İnsani Kabul Programı kapsamında verilen toplam 61.000 taahhütten, 2024 yılında yaklaşık 14.000 sığınmacıya ek olarak, 2025 yılında AB+ ülkelerine yalnızca yaklaşık 10.000 sığınmacı ulaştı. Suriyeliler 10 yıl boyunca en fazla yeniden yerleştirilen ülke uyrukluları olmasının ardından, 2025 yılında Afganlar (2.900) ilk sırada yer aldı; onları Suriyeliler (1.800), Kongolular (Demokratik Kongo Cumhuriyeti) (1.600) ve Sudanlılar (1.400) izledi.

Aralık 2025'te Konsey, 2026-2027 dönemi için ilk Birlik Yeniden Yerleşim ve İnsani Kabul Yarıyılı Planını onayladı. Dokuz ülke, 8.330 yeniden yerleştirme ve 2.100 insani kabul olmak üzere toplam 10.430 kişilik kontenjan için taahhütlerini sundu. Ulusal taahhütlerdeki önemli azalma, AB düzeyinde kabul sayılarındaki genel düşüşü yansıtıyordu.

7. Dâhil etme ve entegrasyon için uluslararası korumadan yararlananların hakları

Korumanın içeriği, bir koruma türünden yararlananların sığınma ülkesinde sahip oldukları hakları ve ilgili yükümlülükleri ifade ediyor. Koruma, başvuru sahiplerine sığınmacı veya ikincil koruma statüsü (AB ile uyumlu statüler olarak da adlandırılır) veren olumlu bir karar alındığında veriliyor. Tanıma oranı, uluslararası koruma başvurularıyla ilgili verilen toplam karar sayısının bir yüzdesi olarak olumlu sonuç sayısını ifade ediyor. Ulusal koruma türleriyle üçüncü ülke vatandaşlarına koruma statüsü verilirken AB+ ülkeleri genelinde uyumlaştırılmamış bu statüler tanıma oranının hesaplanmasına dâhil edilmiyor.

2025 yılında, uluslararası koruma tanınma oranı %42 olan 2024 yılına kıyasla önemli bir düşüş göstererek %29'a geriledi. Bu düşüşün, en azından kısmen, son yıllarda olumlu kararların büyük bir kısmını oluşturan Suriyeli başvuru sahiplerine ilişkin karar verme sürecinin askıya alınmasından kaynaklandığı düşünülüyor. Buna ek olarak, kararların yaklaşık %56'sı düşük tanınma oranına sahip ülkelerin vatandaşlarına verildi. 2025 yılında en az 1.000 karar verilen 69 vatandaşlık başvurusu göz önüne alındığında, 42'sinde kabul oranı %20'nin altındaydı.

Türkiye, Venezuela, Bangladeş ve Kolombiya vatandaşları (azalan sırada) tüm olumsuz kararların üçte birini aldı. Bununla birlikte, Venezuelalılara ve Kolombiyalılara genellikle ulusal düzeyde bir koruma sağlanıyordu veya başka bir yerleşim türüne geçiriliyorlardı. Aşırı ve yüksek çatışma düzeyine sahip ülkelerden gelen vatandaşlar için kabul oranları yüksekti; Sudan, Mali, Haiti, Ukrayna ve Myanmar/Burma'dan gelen başvuru sahipleri için bu oranlar (azalan sırayla) %70 ile %90 arasında değişiyordu.

AB+ ülkeleri, sığınma ve kabul sistemleri üzerindeki baskıyı hafifletmeye yönelik bir yol olan aile birleşimi yoluyla ülkeye girişleri sınırlamaya devam etti; bu durum bazen ulusal ve belediye sosyal sistemleri üzerinde de baskı yaratıyordu. Son yıllarda, BM Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR), diğer uluslararası kuruluşlar, düşünce kuruluşları, akademi ve sivil toplum örgütleri, aile birleşimi kurallarının sıkılaştırılmasının uluslararası koruma altındaki kişilerin entegrasyonu üzerinde yaratabileceği olası olumsuz etkiler konusunda defalarca uyarıda bulundu.

AB+ ülkeleri, işgücü piyasasına ve eğitime erişim konusunda yeni stratejiler ve önlemler hayata geçirerek, yararlanıcıların entegrasyonuna odaklanmaya devam etti. Bu girişimlere rağmen, uluslararası koruma altındaki kişiler, dil öğrenmeye, eğitim sistemine kaydolmaya veya iş aramaya çalışırken AB+ ülkeleri genelinde hâlâ engellerle karşı karşıya kalırken, barınma imkânlarına erişimdeki zorluklar da entegrasyon olanaklarını etkilemeye devam etti. Sivil toplum kuruluşları, bu amaçla çeşitli hizmetler sunarak yararlanıcıların topluma etkin bir şekilde entegrasyonunda anahtar bir rol oynamaya devam etti.

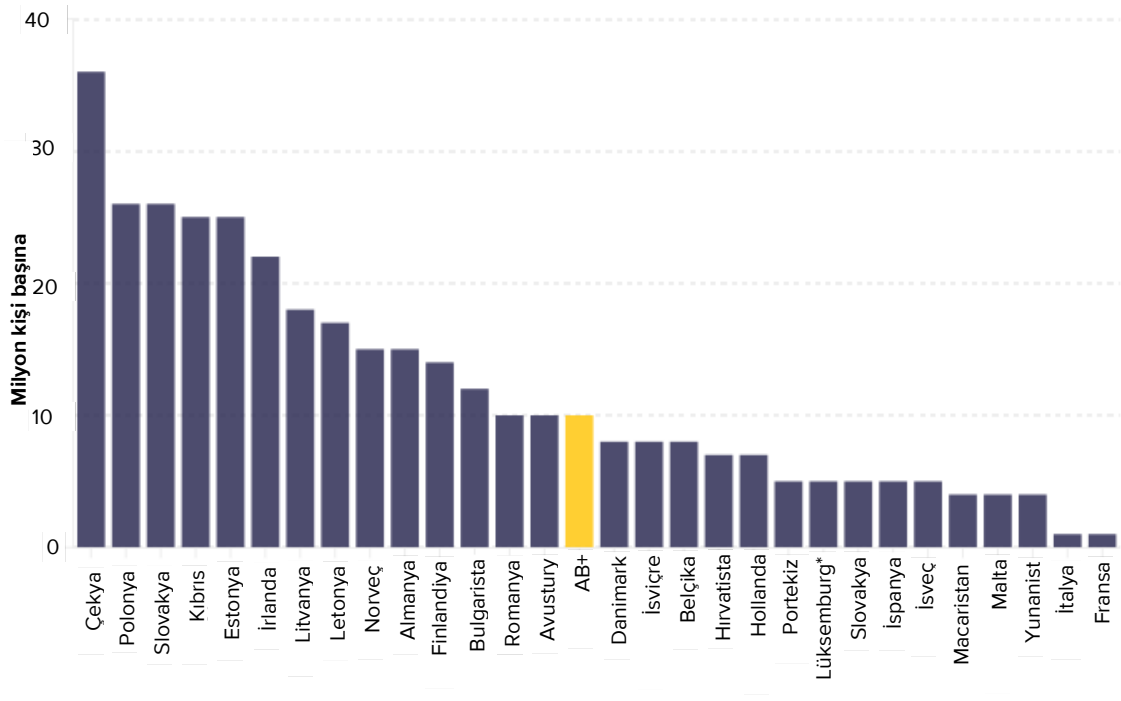

Kutu 1. Ukrayna'dan gelen yerinden edilmiş kişiler için geçici koruma

2025 yılı sonunda, AB+ ülkelerinde yaklaşık 4,5 milyon kişi geçici koruma altındaydı. Bu rakam 2023'ün başından bu yana nispeten sabit kaldı ve Avrupa'daki koruma ihtiyacı olan kişilerin toplam sayısına önemli ölçüde katkıda bulunmaya devam ediyor. Nüfus büyüklüğüne göre, Çekya, Polonya ve Slovakya kişi başına en çok yerinden edilmiş Ukraynalılara ev sahipliği yaptı (bkz. Şekil 3).

Şekil 3. Kabul eden ülkeye göre 1 milyon kişi başına geçici koruma sağlanan kişi sayısı, Aralık 2025

Not: * = Şubat 2026'dan önce elde edilen veriler

Kaynak: Nüfus büyüklükleri: Eurostat (DEMO_GIND) 5 Şubat 2026 tarihinde elde edilmiştir. Geçici koruma kapsamındaki kişiler: Eurostat (MIGR_ASYTPSM) 10 Şubat 2026 tarihinde alınmıştır.

Rusya'nın işgalinden bu yana geçen dördüncü yıl boyunca, AB+ ülkeleri, alternatif bir ulusal oturma iznine geçiş imkânı sunmak gibi uzun vadeli çözümler yönünde politikalarını değiştirmeye devam etti. Buna paralel olarak, işgücü piyasası ve eğitim de dahil olmak üzere birçok düzeyde entegrasyonu teşvik etmeye devam ediyorlar. AB+ ülkelerinin birçoğunda kurulan 'Unity Hubs', yararlanıcılar için istihdam, dil kursları ve danışmanlık hizmetleri sunuyor ve bazı durumlarda gönüllü geri dönüşlere destek sağlıyor.

Hem ulusal hem de AB düzeyindeki hukuki gelişmeler, geçici koruma ve uluslararası koruma prosedürleri arasındaki etkileşimi daha da netleştirdi.

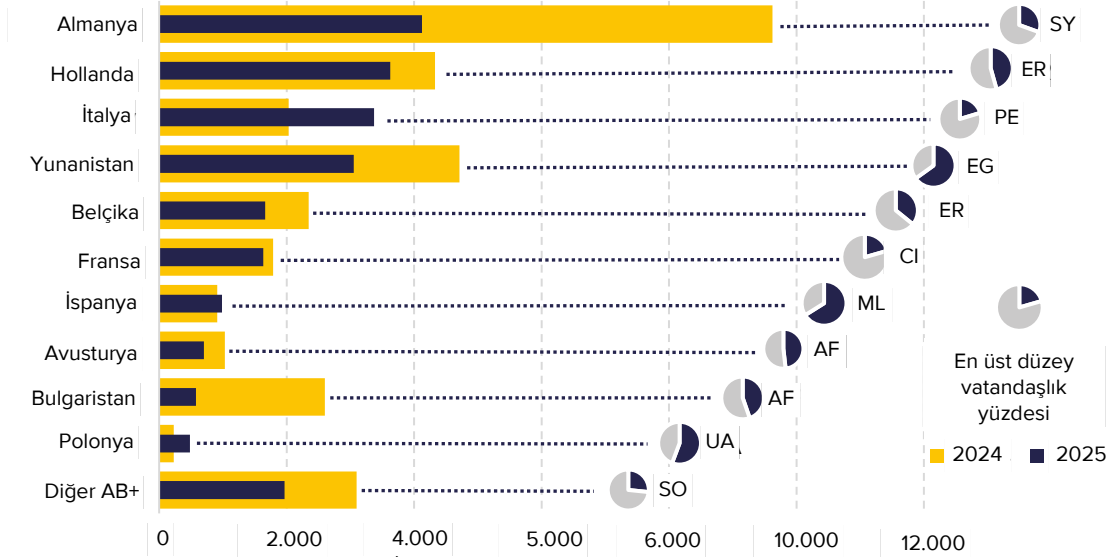
8. Özel ihtiyaçları olan çocuklar ve başvuru sahipleri için yasal güvenceler

Özel ihtiyaçları olan kişilere yönelik koruma tedbirlerini güçlendirmek amacıyla, Pakt, bu kişilerin usul ve kabulle ilgili ihtiyaçlarını karşılamak üzere daha hızlı tespit ve destek sağlanmasına yönelik önlemler içeriyor. AB+ ülkeleri için en büyük zorluklardan biri, bu koruma önlemlerinin uygulamaya geçirilmesi olmaya devam ediyor. Bu alandaki kapasiteyi artırmak amacıyla, 2025 yılında ulusal makamlar çeşitli paydaşlara eğitimler düzenledi ve sürece dahil olan farklı meslek grupları arasındaki işbirliğini kolaylaştırmak için bilgi sistemlerini geliştirdi.

2025 yılında, refakatsiz çocuk olduğunu iddia eden kişiler tarafından 22.000 sığınma başvurusu yapıldı; bu rakam 2024'e kıyasla yaklaşık üçte bir oranında azalmış olup, 2020'den bu yana kaydedilen en düşük sayı. Mutlak düşüşün en fazla olduğu ülke olmasına rağmen, Almanya en fazla başvuru alan ülke olmaya devam etti (4.100 başvuru); bu sayı, toplamın neredeyse beşte birini oluşturdu (bkz. Şekil 4). Almanya'yı Hollanda (3.600), İtalya (3.400) ve Yunanistan (3.100) izledi. 2025 yılında refakatsiz çocukların yaptığı tüm sığınma başvurularının yarısından fazlasını beş farklı milletten gelenler oluşturdu: Afganlar (2.800), Eritreliler (2.400), Mısırlılar (2.300), Somalililer (2.300) ve Suriyeliler (2.100; kayıtlara geçen en düşük rakam).

Şekil 4. Refakatsiz olduğunu beyan eden çocukların başvurularını alan ilk 10 AB+ ülkesi, 2025 - 2024 karşılaştırması ve refakatsiz çocukların ana vatandaşlığı üzerinden yapılan başvuruların payı, 2025

Kaynak: 3 Şubat 2026 itibarıyla EUAA EPS verileri.

Sığınma makamları, APR kapsamında öngörüldüğü üzere ve 2025 yılında yayınlanan EUAA'nın [uygulama kılavuzuna](#) uygun olarak, çok disiplinli bir yaş değerlendirmesine yönelik yasa ve politikalarını gözden geçirmeye devam etti. Birkaç AB+ ülkesi, refakatsiz çocukların bakımı ve desteği için atanacak yeterli sayıda yasal vasi bulunmaması sorunuyla karşı karşıya kaldı. AB tarafından finanse edilen GuardianXChange projesi, katılımcı dört AB+ ülkesinde, yani Belçika, Polonya, Portekiz ve Slovenya'da vesayet hizmetlerini güçlendirmeye devam etti.

Temmuz 2026'ya kadar yürürlüğe girmesi planlanan revize edilmiş AB İnsan Ticareti ile Mücadele Direktifi kapsamında, AB üye devletleri insan ticaretinin önlenmesi ve mağdurların daha iyi tespit edilmesi amacıyla çeşitli projeler ve eğitim faaliyetleri hayata geçirdiler. Pakt önerilerinin sunulmasından bu yana, birçok paydaş, bu değişikliklerin sığınma süreci boyunca özel ihtiyaçları olan başvuru sahipleri üzerinde yaratabileceği olası olumsuz etkiler konusunda endişelerini dile getirdi. Ulusal düzeyde yasama süreci devam ederken, bu endişeler yasa tasarılarına yapılan yorumlar aracılığıyla ulusal bağlamda sık sık yeniden gündeme geldi.

Karşılama aşamasında özel ihtiyaçları olan başvuru sahiplerine daha iyi destek sağlamak için gösterilen çabalara rağmen, birçok AB+ ülkesinde, örneğin kaynak yetersizliği ya da finansman konusunda yaşanan eksiklikler ve gecikmeler nedeniyle, yetersiz koşullar ve yetersiz destek olduğu bildirildi. Özel ihtiyaçları olan kişilerin, özellikle de çocukların gözetimine alınmasına ilişkin endişeler dile getirilmeye devam etti; bu durum mahkeme kararlarında belgelendi ve uluslararası kuruluşlar ile sivil toplum örgütleri tarafından rapor edildi. Bazı mahkeme davalarında da Dublin transferleri ve geri gönderme süreçleri bağlamında özel ihtiyaçlar ve savunmasızlık durumları incelendi.

Sonuç

Geçtiğimiz yıl, Göç ve Sığınma Paktı'nın 2026 Haziranına kadar yürürlüğe girmesi için yapılan yoğun hazırlıklarla geçti. Hem AB Sığınma Ajansı (EUAA) hem de ulusal makamlar, Avrupa sığınma sistemini yönetmek üzere yeni çerçevenin temellerini atmak için önemli kaynaklar ayırdı.

Bu amaçla, AB+ ülkeleri Eurodac sisteminin zamanında faaliyete geçmesini sağlamak için önemli miktarda mali kaynak ayırdı ve ihale süreçlerini hızlandırdı. Son yıllarda yürütülen personel alımı girişimlerinin ardından, ulusal sığınma makamları, 2026 Haziranından sonra farklı yasal çerçevelerin eşzamanlı olarak uygulanmasını mümkün olduğunca önlemek amacıyla, bekleyen dosya sayısını azaltmaya odaklandı. Birçok ülke, tarama işlemlerinin yanı sıra sığınma sınır prosedürü ve geri dönüş sınır prosedürünün de aynı yerde yürütülebileceği çok amaçlı merkezlerin kurulmasına yatırım yaptı.

EUAA, çeşitli faaliyetler yoluyla bu çabalarda AB+ ülkelere destek verdi. Ajans, yeni prosedürlere ilişkin kılavuzlar ve araçlar hazırladı, mevcut kılavuzları güncelledi ve ulusal idarelerden gelen uygulayıcılara Pakt'ın hükümleri konusunda eğitim verdi. Ajans, 12 ülkede doğrudan operasyonel destek sağladı. AB düzeyinde ise Ajans, yeni gelişmeleri analiz etti ve Avrupa Komisyonu'nun müdahale süreçlerini yönlendirmesine destek olmak ve ulusal politika yapıcıları daha iyi bilgilendirmek amacıyla durum güncellemelerini hızla paylaştı.

Başvuruların 2025 yılında 822.000'e düşmesi, yani 2021'den bu yana en düşük seviyeye inmesi, bu hazırlıkların yapılmasını bir ölçüde kolaylaştırdı. Bu sayede ulusal makamlar, yeni iş akışlarının, standart çalışma prosedürlerinin ve şablonların geliştirilmesine ve bu yeni yaklaşımların ulusal bağlamda deneme amaçlı uygulanmasına daha fazla kaynak ayırma imkânı buldu.

2026 yılında, Anlaşmanın yürürlüğe girmesi bu yatırımların pratik değerini ortaya koyacaktır. Paktın kabulünden bu yana, paydaşlar, Pakt'ın dünyadaki hızlı değişimlere uyum sağlayabilen, dayanıklı sığınma ve kabul sistemleri oluşturma kapasitesiyle değerlendirileceğini vurguladı. 2026 yılı, CEAS reformunun pratikteki önemini ve etkisini gündeme getirecek. Örneğin, bu reformun üye devletler arasında adil bir yük paylaşımını ne ölçüde sağlayacağını ortaya koyacak.

Yeni düzenlemeler acil durumlarda denenecek; bununla birlikte sistem, küresel, AB ve ulusal düzeydeki gelişmelere uyum sağlayabilmek için esnekliğini korumalıdır. Siyasi, güvenlik ve ekonomi alanlarındaki değişen dinamikler ile uluslararası krizler ve savaşlar, insani yardım fonlarının sağlanabilirliğini ve dünya çapında yerinden edilme sorununu ele almaya yönelik mekanizmaları etkiledi. İran ve Ukrayna'daki savaşlar gibi çatışmalardan kaynaklanan koruma ihtiyaçları büyük olasılıkla artacak ve küresel düzeyde mali tahsisler azalacak.

Küresel ölçekte karmaşık karşılıklı bağımlılıkların ortasında Avrupa, etkili koruma sağlama konusunda kapasite geliştirmek ve düzensiz göç sorununu ele almak amacıyla üçüncü ülkelerle proaktif bir şekilde işbirliği yaptı ve ortaklıklar oluşturdu. Ortak ülkelerde göçü temel haklara tam saygı göstererek yönetme kapasitelerinin artırılması, küresel koruma alanını genişletme potansiyeline sahip.

Avrupa düzeyinde, ilk Avrupa Sığınma ve Göç Stratejisi önümüzdeki 5 yıl için politika yönünü belirliyor. Sınır kontrolünün geliştirilmesine, sığınma sistemlerinin kötüye kullanılmasına karşı

katı kurallara ve hızlı ve etkili geri dönüşlere güçlü bir şekilde odaklanması, AB+ ülkelerindeki başvuru sayısının daha da azalmasına neden olabilir. Sığınma Prosedürü Yönetmeliğinde “güvenli ülke” kavramlarına ilişkin değişiklikler ve yeni Geri Dönüş Yönetmeliğinin yürürlüğe girmesi, yeni gelenler üzerinde caydırıcı bir etki yaratabilir. Ancak, uygulamada bu durum, yardıma muhtaç kişilerin uluslararası korumaya erişimini sınırlandırabilir.

Ulusal düzeyde, Pakt'ın uygulaması ve etkinliğini artırmaya yönelik tedbirler yakından takip edilecek. Bu, muhtemelen tarama uygulamalarını, üçüncü bir ülkeden transit geçiş yapmış ve orada etkili koruma talep edebilecek durumda olan başvuru sahipleri için kabul edilemezlik kararlarının verilmesini ve işlemlerin daha etkin yürütülmesi için önerilen bazı dijital çözümleri içerecek. Paktın uygulanması ilerledikçe, ulusal makamlar sahadaki ilk deneyimlere dayanarak sistemlerini uyarlayacak. 2026 yılında ulusal mahkemeler, AİHM ve ABAD düzeyinde hukuki açıklığa kavuşturulması gereken soruların ortaya çıkması beklenirken, önümüzdeki yıllarda bu sayının artacağı öngörülüyor.

Göç yönetişiminin daha geniş bağlamındaki gelişmeler (İspanya hükümetinin üçüncü ülke vatandaşlarının entegrasyonu amacıyla olağanüstü bir düzenleme kararı gibi) ulusal sığınma makamlarının iş yükünü ve dolayısıyla Pakt'ın uygulamaya geçirilmesini de etkileyecek. Geçici Koruma Direktifi kapsamında kayıtlı 4,5 milyon Ukraynalının geleceği söz konusu olduğunda, birçok ülke geçici korumadan başka bir tür oturma iznine geçiş için yollar oluşturmaya başladı ve AB+'da kalabilmeleri için yeni ufuklar açtı. 2027 yılının Mart ayında geçici koruma rejiminin uzatılma süresinin sona ermesi yaklaşırken, bu eğilimin 2026 yılında daha da belirgin hale gelmesi bekleniyor.

Bu bağlamda, AB+ ülkeleri, süreçlerini zamanında uyarlayabilmek için güncel ve gerçeklere dayalı bilgilere ihtiyaç duyuyor. EUAA, gelişmiş durum farkındalığı faaliyetleri ve iyi uygulamaların paylaşılmasına ve zorlukların üstesinden gelinmesine olanak tanıyan işbirliği ağları sayesinde bu alanda merkezi bir rol oynuyor. Ajans, 2025 yılında Pakt'ın uygulamaya geçirilmesi sürecinde AB+ ülkelerine aktif destek sağladı ve 2026 yılında ve sonrasında Avrupa'da daha güçlü bir koruma ortamı oluşturmak amacıyla doğrudan destek sunmaya ve yapıcı diyalogu sürdürmeye hazır. Paydaşlar, Pakt'ın karmaşık tedbirleri ve hızla değişen siyasi gerçeklikler arasında yolunu bulmak zorunda olduğundan, bilgi ve katılım CEAS'ın geleceği için daha da hayati önem kazanıyor.

Sığınma Raporu 2026: Yönetici Özeti

Avrupa'daki uluslararası koruma hakkında önemli bir bilgi kaynağı olan Sığınma Raporu 2026, 2025'te sığınma alanındaki başlıca gelişmelere kapsamlı bir genel bakış sağlıyor. Yönetici Özeti, esas raporun özet versiyonudur.

Avrupa Birliği Sığınma Ajansı (EUAA), Avrupa Ortak Sığınma Sistemi'ni tüm boyutlarıyla ele alan bilgileri derliyor. Bu amaçla rapor, uluslararası koruma ile ilgili politika, uygulama ve mevzuattaki temel eğilimleri özetliyor ve 2025 referans yılı için önemli göstergeler sunuyor. Avrupa yasalarını ve ulusal yasaları, AB sığınma *müktesebatı* bağlamında yorumlamak için içtihat örneklerine yer verildi.

Sığınma Raporu 2026, eksiksiz bir tablo oluşturmak ve farklı bakış açılarını sunmak için ulusal makamların, AB kurumlarının, uluslararası kuruluşların, sivil toplum örgütlerinin ve akademi dünyasının öngörülerini dâhil olmak üzere çok çeşitli kaynaktan bilgi topluyor. 1 Ocak - 31 Aralık 2025 dönemini kapsayan bu rapor, Avrupa'da uluslararası koruma alanındaki en son gelişmeler hakkında referans teşkil ediyor.